

sens Bistand er i vore Dage en uomgængelig Nødvendighed!!“

Per sov ikke meget den Nat. Ivan havde for en Ugestid siden igen ført ham sammen med den ansete unge Journalist, og Per havde ved den Lejlighed endelig givet efter for Vennens Bønner og lukket lidt op for sine Hemmeligheder. Forøvrig havde han selv anset det for ganske klogt saaledes at berede Vejen for sit Skrift, og han var nu spændt paa for første Gang at se sit Navn og sine Tanker forkyndt for den undrende Verden.

Det blev dog kun til Skuffelse og Ærgrelse for ham. I Stedet for den ledende Artikel, han havde ventet, fandt han paa Bladets tredje Side en halv Spalte trykt med Petit og underskrevet med et af Dyhrings mange Mærker *S'il vous plaît*. At Artiklen var holdt i en let spøgefuldstone, mærkede han endda slet ikke. Endog Overskriften „Millionærer søges“ optog han i fuldeste Alvor. Derimod var han højlig misfornøjet med ikke et eneste Sted at finde sit Navn men gennem hele Artiklen at se sig ubestemt betegnet som „Planens unge, talentfulde Ophavsmand“ eller lignende. Ogsaa var han dybt forarget over den overfladiske Behandling af Bekostningsspørgsmaalet, og navnlig blev han aldeles rasende over en fejlagtig Anbringelse af et Komma i en Decimalbrøk, der efter hans Mening ganske vilde forvirre Begreberne om Værkets Karakter og Betydning.

Det havde ellers været langt fra hans Hensigt at give efter for Ivans Ønske om, at han skulde gøre Hr. Dyhring en Takkevisit; han fandt, at det snarere maatte være denne, som var ham Tak skyldig for Stof til en opsigtsvækkende Artikel. Men nu betragtede han det som sin ligefremme Pligt at bekvemme sig til dette Besøg for at faa